

Të kuptojmë politikat

Fletë pune 2: Si mund të mbështes nxënësit në gjykimin e çështjeve politike?

Objektivi kryesor i EQD/EDNJ është t'u mundësojë nxënësve pjesëmarrjen në komunitetin e tyre dhe në politikë. Për të ndërmarrë veprime në këtë mënyrë, nxënësit duhet të dinë se çfarë duan të arrijnë; objektivat dhe strategjitë e pjesëmarrjes politike bazohen në analizën dhe gjykimin.

Si munden mësuesit e EQD/EDNJ të mbështesin nxënësit e tyre në gjykimin e çështjeve politike? Nxënësit gjithmonë gjykojnë çështjet dhe vendimet, ndoshta emocionalisht, ndoshta intuitivisht. Nëse është kështu, si do të munden nxënësit të zhvillojnë një qasje më reflektuese ndaj gjykimit politik?

Cilat kritere janë të përshtatshme për gjykimin politik?

I njëjti rast i përdorur tashmë në seksionin e mëparshëm të Fletëve të Punës është përdorur si shembull për të demonstruar se si kriteret në gjykimin politik mund të konkurrojnë dhe të baraspeshojnë njëri-tjetrin. Duke përdorur të njëjtin rast, dy dosjet e punës tregojnë se si një temë politike mund të analizohet nga këndvështrime të ndryshme. Gjykimi politik fokusohet në dimensionin e çështjeve politike (shih dosjen e mësipërme të punës), duke u futur edhe më në thellësi.

Studim rasti

Një qytet i vogël në një zonë rurale ka një shkollë që u shërben, jo vetëm nxënësve që banojnë në qytet, por edhe atyre që ndodhen 20 km larg. Ata përdorin shërbimin e autobusit për të lëvizur nga shkolla në shtëpi. Qeverisja bashkiake mbështet familjet me të ardhura të ulëta, veçanërisht ato që kanë dy a më shumë nxënës në shkollë. Familjet përfitojnë zbritje në pagesën e autobusit, që ndryshon nga 25% në 75%.

Kriza ekonomike ka çuar ulur shumë të ardhurat nga taksimi. Përfaqësuesit e këshillit bashkiak diskutojnë si të ulin, sa më shumë që të jetë e mundur, shpenzimet duke shmangur financimet nëpërmjet kreditimeve. Disa politikanë dhe komentues me influencë kanë sugjeruar reduktimin e uljes për autobusët ose edhe ndërprerjen e plotë të saj. Ata argumentojnë se ulja e plotë e shpenzimeve është e konsiderueshme, por ato janë shpërndarë mes familjeve që zor se do ta "ndjejnë pickimin". Shumë prindër nuk janë dakord me këtë zgjidhje dhe dëshirojnë që sistemi dhe përkrahja e familjeve të vazhdojë siç është.

Kjo histori rasti është e sajuar, por ndoshta mjaft tipike për diskutimet për reduktimin e shpenzimeve publike në kohë të recesionit ekonomik. Si duhet të gjykohet kjo çështje?

Qeverisja vendore duhet të bëjë të pamundurën për të arritur dy objektiva që janë të vështira për t'u arritur në të njëjtën kohë.

1. Familjet me të ardhura të ulëta kanë nevojë për mbështetje; kjo nënkupton se një sasi e caktuar e buxhetit është e rezervuar për përfitime familjare.
2. Qeveria duhet të shqyrtojë problemin e rënies së të ardhurave nga taksat në periudhë recesioni ekonomik; kjo ngre pyetjen deri në çfarë mase duhet të reduktohen shpenzimet, duke përfshirë edhe përfitimet familjare.

Objektivat janë në konflikt me njëri-tjetrin, sepse mënyra e arritjes së tyre përjashton reciprokisht njëri-tjetrin. Ndërsa i pari kërkon shpenzime, i dyti kërkon kursim. Mënyra për t'ia dalë – financimi nga borxhi – ka pasoja serioze të padëshiruara. Ajo siguron lehtësim afatshkurtër, por pagesat e interesit, plus pagesa mbrapsht e kreditimit, ka tendencë t'i marrë frymën financave publike. Për më tepër, financimi me kredi mund të shtojë inflacionin.

Dy kriteret bazë për gjykimin e vendimeve politike

Në një shtet demokratik, jo vetëm liderët politikë, por edhe qytetarët duhet të gjykojnë alternativat në një vendimarrje. Vetëm atëherë shtetasit do të jenë në gjendje të mbështetnin ose të kundërshtojnë

vendimet e marra nga qeveria.

Ne mund ta kuptojmë gjykimin politik si një proces të menduar konstruktivist që i ngjan një debati të brendshëm. Folës të ndryshëm të brendshëm propozojnë vlerat ose parimet që çojnë në vendime të ndryshme. Individit është si një gjyqtar i cili i dëgjon të gjithë palët, i vë në baraspeshë ose vendos përparësinë e argumenteve të tyre dhe pastaj merr një vendim që hap një rrugë veprimi. Ne mund të imagjinojmë një debat ideal të tipit të brendshëm për çështjet politike rreth përkrahjeve familjare si kjo.

Folësi i parë

Komuniteti ynë është i përkushtuar për të drejtat e njeriut dhe ka integruar shumë prej tyre në kushtetutën tonë. Ato përfshijnë të drejtën e shkollimit³⁰ dhe të drejtën për një standard të përshtatshëm jetese³¹. Familjet gëzojnë në veçanti mbrojtjen e shtetit. Familjet i shërbejnë shoqërisë si një e tërë, duke marrë përgjegjësinë për edukimin e brezit të ri. Prandaj, ne jemi të detyruar që të kujdesemi, veçanërisht për familjet me të ardhura të ulëta. Për këtë arsye, unë kërkoj që pagesa për biletat e autobusit të shkollës të mbetet e paprekur, veçanërisht në këto kohë të vështira.

Folësi i dytë

Marrja e përgjegjësisë për komunitetin do të thotë se ne duhet të identifikojmë problemet dhe rreziqet që na kërcënojnë dhe të sigurohemi se do t'i zgjidhim ato. Në periudhën afatmesme, ne nuk mund të shpenzojmë më shumë se sa kemi fituar. Nëse të ardhurat tona nga taksat ulen, po ashtu duhet të veprojmë edhe me shpenzimet tona. Ne jemi duke i bërë një nder familjeve nëse i financojmë përkrahjen nëpërmjet kredive. Të gjithë ata, dhe veçanërisht fëmijët e tyre, duhet të paguajnë pjesën e tyre, plus interesin. Një zgjidhje efikase e problemeve tona financiare do t'i shërbejë të gjithëve. Prandaj unë kërkoj që shpenzimet të reduktohen në masën që të mund të shmangen shpenzimet e kreditimeve, dhe i kërkoj familjeve që të kontribuojnë me pjesën e tyre.

Folës të tjerë mund të marrin "fjalën si të brendshëm", duke shprehur pika të mëtejshme themelore. Një folës i tretë, për shembull, merr në konsideratë ndikimin e dëshiruar dhe të padëshiruar afatgjatë të një vendimi, për shembull, në aspektin e qëndrueshmërisë. Cili është ndikimi për planet, interesat dhe kushtet e jetesës të brezit të ardhshëm, në rritjen ekonomike, ose në grupet shoqërore në fund të shkallës sociale?

Dy këndështrimet bazë të gjykimit politik

Dy folësit e parë argumentuan për kuptime të ndryshme të përgjegjësisë.

Përkufizimi i folësit të parë për përgjegjësinë ishte normativ, i bazuar në sistemin e vlerave të të drejtave të njeriut. Varfëria është një shkelje e rëndë e dinjitetit njerëzor dhe, për këtë arsye, shteti nuk duhet të zvogëlojë mbështetjen për familjet me të ardhura të ulëta.

Përkufizimi i folësit të dytë për përgjegjësinë nuk ishte i bazuar në vlerat, por i bazuar në qëllimin. Zgjidhja e efikasitetit të një problemi urgjent është i rëndësishëm dhe asnjë tabu nuk është e pranueshme për t'u shkëputur nga kjo përparësi.

Folësi i tretë trajtoi të dyja aspektet të lidhura me pasojat afatgjata të një vendimi.

E thënë me pak fjalë, njerëzit duan të trajtohen si njerëz nga autoritetet dhe të kenë të drejtën e fjalës për mënyrën se si po drejtohet vendi (folësi i parë) dhe duan të qeverisen mirë dhe me efikasitet (folësi i dytë).

Diskutimet mund të çojnë në një rrugë pa krye, në qoftë se folësit përdorin pika të ndryshme referimi, siç janë vlerat dhe qëllimet. Të dy pikat janë të justifikuar në mënyrën e tyre, por ato nuk janë të lidhura, po të mos i lidhim ne me anë të gjykimit.

Gjykimi politik në orët e EQD/EDNJ

Në shkollë, nxënësit ushtrojnë lirinë e tyre të mendimit dhe opinionit.³² Nxënësit që kanë dëgjuar debatin e tyre të brendshëm janë të lirë në vendimin e tyre. Mësuesi nuk duhet të ndërhyjë si folës tjetër në këtë proces të gjykimit dhe të japë mendimin e tij në lidhje me vendimin "e drejtë"³³; në politikën demokratike, askush nuk zotëron standardet absolute të gjykimit për të përcaktuar vendimin e duhur. Në veçanti, mësuesi nuk duhet të bëjë moral ose të nxisë nxënësit për të ndërmarrë veprime

30. Protokollin e Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut (20 Mars 1952), Neni 2.

31. Deklarata Universale e të Drejtave të Njeriut (10 Dhjetor 1948), neni 25

32. Konventa për të Drejtat e Fëmijës (20 Nentor 1989) Neni 13, 14. Konventa Europiane për të Drejtat e Njeriut (4 Nentor 1950) neni 9, 10

33. Shih fletën e punës për etikën profesionale të mësuesit në EQD/EDNJ, në këtë vëllim.

në një mënyrë të caktuar ose edhe për të ndërmarrë veprime konkrete. Kjo mbetet në dorë të nxënësve për të vendosur, jo të mësuesit.

Nxënësit janë të lirë në zgjedhjen e kriterëve të tyre. Duke reflektuar për gjykimin e tyre politik, ata duhet të bëhen të vetëdijshëm për to. Ky është një hap i madh përpara, në krahasim me gjykimet që bazohen në emocione ose në intuitë ("e mirë" dhe "e keqe"). Në një nivel edhe më të avancuar, ata mund të japin arsye për zgjedhjen e kriterëve të tyre.

Megjithatë, nxënësit duhet të kuptojnë se në politikë duhet të merren vendime dhe, në fakt, edhe mosgjykimi të çon në një vendim. Prandaj, nuk është e mjaftueshme vetëm të dëgjohet debati i tyre i brendshëm dhe largimi i folësve pa vendosur për vendimin që duhet marrë. Në thelb, kur merren në konsideratë objektiva kontradiktore, siç është rasti më sipër, nxënësit mund:

- t'u japim përparësi, domethënë, të vendosin për të vazhduar ndihmat familjare ose të miratojnë një politikë të shtrënguar të shkurtimeve të shpenzimeve;
- të arrijnë një kompromis: në këtë rast, kjo do të shkonte në shkurtime të buta për përkrahjen familjare dhe shpenzime të moderuara për kredi; duke menduar më me kujdes se si të shpenzohet një buxhet më i vogël, në mënyrë të tillë që ata që ndihmojnë më shumë edhe të kenë mundësi të marrin diçka, i jep detajeve teknike më shumë rëndësi nga këndvështrimi i të drejtave të njeriut.

Metoda të ndryshme, por jo të gjitha, mbështetin nxënësit në të menduarit me kujdes për çështjet e gjykimin politik. Ato përfshijnë:

- seanca plenare – të menduarit kritik, debate dhe diskutime;
- punën me shkrim, e shoqëruar me përgjigjet nga mësuesi;
- të nxënit e bazuar në detyra të ndjekur nga një fazë e detajimit dhe e diskutimeve.

Temat e zgjedhura nga mësuesi duhet të lejojnë zgjedhje bindëse për pikëpamjet e diskutueshme dhe të jenë brenda mundësive të nxënësve, pra jo shumë të ndërlikuara. Çështjet aktuale ngjallin interes të nxënësve dhe mësuesit, por janë më të vështira për t'u trajtuar, sepse të dyja palët në këtë rast veprojnë si pionierë.